

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

THE SECRETARIAT OF THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

ข้อมูลพื้นฐาน

BACKGROUNDERS
ISSN 0858-7264

ยางพารา

ปีที่ 2 ฉบับที่ 5
มิถุนายน 2537

ฝ่ายบริการค้นคว้า
หอสมุดรัฐสภา
สำนักบริการข้อมูล
และกฎหมาย

โทร 2441318-21

โทรสาร 2441322

วิณา กลีบอุบล

คานา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศ สามารถทำรายได้เข้าประเทศได้ปีละหลายหมื่นล้านบาท โดยปี 2535 และ ปี 2536 สามารถทำรายได้เข้าประเทศได้ถึง 28,734 และ 30,000 ล้านบาท ตามลำดับ แต่สถานการณ์ยางพาราทั้งในอดีตและปัจจุบันยังคงประสบปัญหาอยู่ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการผลิต และปัญหาด้านการตลาด ซึ่งรัฐบาลก็ได้ตระหนักถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ จึงได้มีมติคณะรัฐมนตรีออกมาเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้ลุล่วงไปด้วยดี

ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับยางพาราเล่มนี้ ผู้เขียนได้พยายามรวบรวมรายละเอียดทั้งด้านการผลิตและด้านการตลาด เพื่อจะเป็นความรู้พื้นฐานสำหรับผู้สนใจ และผู้ที่ต้องการจะทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ต่อไป

วิณา กลีบอุบล

วิทยากร 4

พฤษภาคม 2537

สารบัญเรื่อง

	หน้า
ลักษณะทางพฤกษศาสตร์และการเพาะปลูกยางพารา	1
พันธุ์ยางที่แนะนำให้เกษตรกรปลูก	2
วัสดุปลูก	2
พื้นที่ปลูกยางพาราในประเทศไทย	4
การแปรูปน้ำยาง	8
การตลาด	9
การส่งออก	11
องค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ	14
AFTA : ผลกระทบต่อยางพาราของไทย	16
มาตรการของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาราคายางพาราตกต่ำ	19
เอกสารอ้างอิง	22

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 ผลผลิตเฉลี่ยของพันธุ์ยางชั้น 1 ในแหล่งปลูก ยางเดิมภาคใต้และภาคตะวันออก	3
ตารางที่ 2 ผลผลิตเฉลี่ยของพันธุ์ยางชั้น 1 ในแหล่งปลูก ยางใหม่ภาคตะวันออกและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	3
ตารางที่ 3 ผลผลิตของพันธุ์ยางชั้น 2 ในแหล่งปลูกยางเดิม ภาคใต้และภาคตะวันออก	4
ตารางที่ 4 พื้นที่ปลูกยางพาราของประเทศไทยแยกเป็นรายภาค	5
ตารางที่ 5 ผลผลิตยางธรรมชาติของประเทศไทย	6
ตารางที่ 6 ผลผลิตยางพาราของประเทศไทยผู้ผลิตที่สำคัญของโลก	7
ตารางที่ 7 แสดงราคาขายที่เกษตรกรขายได้ ราคาขายส่งตลาดกรุงเทพฯ ราคาส่งออกที่ท่าเรือกรุงเทพ (เอฟ.โอ.บี.) ราคาตลาดขนาดใหญ่ ของยางแผ่นชั้น 3	10
ตารางที่ 8 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกยางพาราของไทย	12
ตารางที่ 9 ปริมาณและมูลค่าส่งออกยางธรรมชาติของประเทศไทยปี 2530 - 2535 รายประเทศ	13
ตารางที่ 10 อัตราภาษีศุลกากรระหว่างประเทศภายในกลุ่มประเทศอาเซียนปี 2534	17

ยางพารา

ยางพาราเป็นไม้ยืนต้นผลัดใบประเภทเนื้ออ่อน มีถิ่นกำเนิดในเขตร้อนและชุ่มชื้น แถบลุ่มแม่น้ำอเมซอน ในทวีปอเมริกาใต้ และได้ขยายพื้นที่ปลูกไปยังประเทศแถบเส้นศูนย์สูตร

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2534 เป็นต้นมา ประเทศไทยเป็นประเทศที่สามารถผลิตยางพาราได้เป็นอันดับหนึ่งของโลกแทนที่ประเทศมาเลเซีย โดยผลิตยางพาราได้ถึงร้อยละ 25 ของที่ผลิตได้ทั่วโลก ผลผลิตยางพาราที่ผลิตได้ในประเทศไทยส่วนใหญ่ร้อยละ 90 ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เหลือเพียงร้อยละ 10 เท่านั้น ที่ใช้ภายในประเทศ ประเทศคู่ค้าที่สำคัญได้แก่ ญี่ปุ่น จีน อเมริกา สิงคโปร์ เกาหลีใต้ เยอรมัน เกาหลี ไต้หวัน ฝรั่งเศส และโปแลนด์ โดยประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่สั่งซื้อยางพาราจากไทยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36 ของปริมาณยางธรรมชาติที่ไทยส่งออกทั้งหมด ประเทศคู่แข่งทางการค้าที่สำคัญได้แก่ อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ศรีลังกา ในจีน เวียดนาม และกัมพูชา ตามลำดับ

ผลิตภัณฑ์ยางพาราที่ส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศส่วนใหญ่จะส่งออกไปในรูปแบบแผ่น ผึ่งแห้ง ยางแผ่นรมควัน ยางแท่ง ยางเครพ น้ายางข้น สำหรับการใช้น้ำยางพาราในประเทศส่วนใหญ่ ใช้ในอุตสาหกรรมผลิตยางพาราหุ้ม ยางล้อดอก รองเท้า พื้นรองเท้า ยางรัดของ ะไหล่รถยนต์ ถังมือยาง ฟองน้ำ ลูกโป่ง พื้นรองพรม อุปกรณ์เครื่องใช้ในครัวเรือน เป็นต้น

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์และการเพาะปลูกยางพารา

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ของยางพารา ยางพาราเมื่อเจริญเติบโตเต็มที่จะมีลำต้นสูงประมาณ 25-30 เมตร ลำต้นมีสีน้ำตาลค่อนข้างคล้ำ ลักษณะใบมีก้านยาว แต่ละก้านมี 3 ใบ แต่บางพันธุ์อาจมีถึง 5 ใบ ใบยาวประมาณ 10-20 เซนติเมตร ออกดอกปีละ 2 ครั้ง ดอกมีขนาดเล็กสีเหลืองเป็นช่อ ผลมีลักษณะเป็นพู่ แต่ละผลมีเมล็ด 3-5 เมล็ด เมล็ดมีสีน้ำตาลรูปร่างคล้ายเมล็ดละหุ่ง ขนาดยาว 2.0-2.5 เซนติเมตร ชนิดของราก ยางพารามีทั้งรากแก้ว และรากแขนง น้ายางมีลักษณะเป็นสีขาวข้นคล้ายน้ำมัน พื้นที่ปลูกยางพาราโดยทั่วไปควรมีหน้าดินลึก

ไม่น้อยกว่า 1.5 เมตร ระดับน้ำใต้ดินไม่เกิน 1 เมตร ดินมีการระบายน้ำดี ความเป็นกรด-ด่าง ของดินประมาณ 4-5.5 พื้นที่ที่ปลูกควรมีปริมาณน้ำฝน 2,000-4,000 มิลลิเมตรต่อปี โดยมีฝนตกกระจายประมาณ 100-150 วันต่อปี อุณหภูมิที่เหมาะสมประมาณ 26-30 องศาเซลเซียส

พันธุ์ยางที่แนะนำให้เกษตรกรปลูก

- พันธุ์ยางชั้น 1 : ยางพันธุ์ดี แนะนำให้เกษตรกรปลูกโดยไม่จำกัดพื้นที่ปลูก ได้แก่ พันธุ์ BPM 24, สงขลา 36, RRIM 600, GT 1, PR 255, PR 261
- พันธุ์ยางชั้น 2 : ยางพันธุ์ดี แนะนำให้เกษตรกรปลูกโดยจำกัดพื้นที่ปลูก ปลูกได้ไม่เกิน ร้อยละ 30 ของพื้นที่ปลูกยางที่ถือครอง แต่ละพันธุ์ ควรปลูกไม่น้อยกว่า 7 ไร่ ได้แก่ พันธุ์ PB 217, RRIC 110, RRIC 100, PB 260, PB 255, PB 235
- พันธุ์ยางชั้น 3 : ยางพันธุ์ดี แนะนำให้เกษตรกรปลูกโดยจำกัดพื้นที่ปลูก ปลูกได้ไม่เกิน ร้อยละ 20 ของพื้นที่ปลูกยางที่ถือครอง แต่ละพันธุ์ควรปลูกไม่น้อยกว่า 7 ไร่ ได้แก่ พันธุ์ KRS 251, PR 305, PR 302, RRIC 101, BPM 1, PRIM 712, KRS 250, KRS 226, KRS 225, KRS 218, PB 311, RRIC 121

วัสดุปลูก

วัสดุปลูกที่นิยมปลูกคือ ต้นยางชำถุงขนาด 1 ฉัตร และ 2 ฉัตร สำหรับยางชำ ขนาด 3 ฉัตรขึ้นไป มักใช้ในการปลูกซ่อม ก่อนปลูกควรพักยางชำไว้ก่อนอย่างน้อย 1-2 สัปดาห์ โดยเก็บไว้ในที่มีร่มเงาและรดน้ำทุกวัน เมื่อต้นยางชำแข็งแรงจึงนำไปปลูก โดยฉัตรใบยอด ควรจะแก่เต็มที่การปลูกใช้มีดกรีดถุงชำออก แล้วหย่อนต้นกล้าลงไปในหลุมปลูก เสร็จแล้วเอาดิน กลบให้แน่น

ตารางที่ 1 ผลผลิตเฉลี่ยของพันธุ์ยางชั้น 1 ในแปลงปลูกยางเดิมภาคใต้และภาคตะวันออกเฉียง

หน่วย: กิโลกรัม/ไร่/ปี

พันธุ์ยาง	ปีปลูก										เฉลี่ย
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
BPM 24	342	361	355	286	321	307	331	350	329	-	334
สงขลา 36	189	270	328	327	376	397	341	362	361	300	324
RRIM 600	170	231	257	284	327	398	381	402	323	317	309
GT 1	137	180	215	218	253	307	329	367	321	268	260
PR 255	216	277	301	349	302	154	182	223	197	-	245
PR 261	184	220	233	266	272	266	252	191	180	-	229

ที่มา : สถาบันวิจัยยาง

ตารางที่ 2 ผลผลิตเฉลี่ยของพันธุ์ยางชั้น 1 ในแปลงปลูกยางใหม่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หน่วย: กิโลกรัม/ไร่/ปี

พันธุ์ยาง	ปีปลูก										เฉลี่ย
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
RRIM 600	98	160	277	260	214	298	301	-	-	-	229
GT 1	77	153	206	252	165	236	267	-	-	-	194

ที่มา : สถาบันวิจัยยาง

ตารางที่ 3 ผลผลิตของพันธุ์ยางชั้น 2 ในแหล่งปลูกยางเพิ่มภาคใต้และภาคตะวันออก

หน่วย: กิโลกรัม/ไร่/ปี

พันธุ์ยาง	ปีถัด										เฉลี่ย
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
PB 217	150	182	264	267	232	398	435	445	356	506	324
RRIC 110	262	307	313	293	357	358	295	222	241	-	290
RRIC 100	205	274	315	300	327	323	252	296	311	-	289
PB 260	240	295	287	-	-	-	-	-	-	-	274
PB 255	229	300	232	-	-	-	-	-	-	-	254
PB 235	220	256	254	-	-	-	-	-	-	-	243

ที่มา : สถาบันวิจัยยาง

พื้นที่ปลูกยางพาราในประเทศไทย

แหล่งปลูกยางพาราที่สำคัญของประเทศไทยได้แก่ภาคใต้ โดยปลูกมากคิดเป็นร้อยละ 90 ของพื้นที่ปลูกยางทั้งหมดของประเทศ ซึ่งจังหวัดทางใต้ 14 จังหวัด ที่ปลูกยางพาราได้แก่ สงขลา สุราษฎร์ธานี กระบี่ นครศรีธรรมราช ตรัง นราธิวาส พังงา ยะลา พัทลุง สตูล ปัตตานี ภูเก็ต ชุมพร และระนอง สำหรับภาคตะวันออก ปลูกที่จังหวัดระยอง ตราด ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา และในปัจจุบันได้มีการขยายการปลูกยางพาราไปยังภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อีกด้วย โดยมีการนำยางพาราไปปลูกในจังหวัดหนองคาย เลย สกลนคร อุดรธานี ขุขันธ์ สุรินทร์ นครราชสีมา และศรีสะเกษ เป็นต้น

ตารางที่ 4 ชั้นที่ปลูกยางพาราของประเทศไทยนอกเขันวทยภภ

พษว. ๖๖

ปี	ภภภ	ภภภวษภภ	ภภภวษภภเสษภภ	วษภภษภภ	
2530	9,875,860	1,097,318	4,570	10,977,748	
2531	10,046,716	1,116,302	10,160	11,173,178	
2532	10,185,860	1,132,318	54,111	11,372,289	
2533	10,275,860	1,142,318	109,266	11,527,444	
2534	10,355,860	1,151,318	175,797	11,682,975	
2535	10,485,860	1,159,318	252,160	11,837,338	
2536	10,488,860	1,166,318	404,832	12,060,010	
2537	10,538,860	1,173,318	411,677	12,123,855	
2538	10,583,860	1,180,318	418,977	12,183,155	
2539	10,623,860	1,187,318	426,777	12,237,955	
คภภภ	2540	10,658,860	1,194,318	434,877	12,288,055
	2541	10,688,860	1,201,318	438,377	12,328,555
	2542	10,718,860	1,208,318	442,077	12,369,255
	2543	10,748,860	1,215,318	446,077	12,410,255

ภภภ : สภภภภภภ

ตารางที่ 5 ผลผลิตยางธรรมชาติของประเทศไทย

หน่วย: เมตริกตัน

ปี	ผลผลิตยางธรรมชาติ
2525	562,210
2526	587,975
2527	629,189
2528	721,871
2529	782,120
2530	921,558
2531	974,879
2532	1,178,388
2533	1,275,104
2534	1,340,596
2535	1,530,965
2536	1,570,000

ที่มา : สถาบันวิจัยยาง

ปัจจุบันประเทศไทยสามารถผลิตยางธรรมชาติได้เป็นอันดับหนึ่งของโลกแทนที่ประเทศอินโดนีเซีย และมาเลเซีย ทั้งนี้เพราะราคายางที่ตกต่ำส่งผลให้เกษตรกรในประเทศอินโดนีเซีย และมาเลเซียหันไปปลูกพืชอื่น เช่น ปาล์มน้ำมัน ป่าไม้ แทนการปลูกยางพารา นอกจากนี้ประเทศมาเลเซียยังประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานในการกรีดยาง เนื่องจากมีการเคลื่อนย้ายแรงงานไปสู่ภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 6 ผลผลิตยางพาราของประเทศผู้ผลิตที่สำคัญของโลก

หน่วย : ล้านตัน

ประเทศ	ปี 2530	ปี 2531	ปี 2532	ปี 2533	ปี 2534	ปี 2535
ไทย	0.92	0.98	1.18	1.28	1.34	1.53
อินโดนีเซีย	1.20	1.24	1.26	1.26	1.28	1.33
มาเลเซีย	1.58	1.66	1.42	1.29	1.25	1.21
อื่น ๆ	1.14	1.24	1.35	1.38	1.44	1.43
รวม	4.84	5.12	5.21	5.21	5.31	5.50

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร อ้างจาก IRSG

การแปรรูปน้ำยาง

ผลผลิตยางพาราในรูปแบบน้ำยางสดสามารถนำมาแปรรูป เป็นยางชนิดต่าง ๆ ได้ดังนี้

1. น้ำยางข้น

การทำน้ำยางข้นเป็นการลดปริมาณน้ำในน้ำยางลง เพื่อให้ได้น้ำยางที่มีความเข้มข้นร้อยละ 60 ของน้ำหนัก ในช่วงเวลา 2-3 ปี นี้ การแปรรูปน้ำยางเป็นน้ำยางข้นได้รับความนิยมมาก เนื่องจากมีการนำน้ำยางข้นไปใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เช่น ถุงมือยาง ฉวยยางอนามัย กาว ลูกลิง เป็นต้น

2. ยางแผ่นรมควัน

ตามข้อบังคับสากลว่าด้วยมาตรฐานของคุณภาพและการบรรจุหีบห่อยางธรรมชาติ ได้จัดแบ่งยางแผ่นรมควัน ออกเป็น 7 ชั้น คือ

- ยางแผ่นรมควันชั้น 1 พิเศษ
- ยางแผ่นรมควันชั้น 1
- ยางแผ่นรมควันชั้น 2
- ยางแผ่นรมควันชั้น 3
- ยางแผ่นรมควันชั้น 4
- ยางแผ่นรมควันชั้น 5
- ยางแผ่นรมควันชั้น 6

3. ยางแท่ง

การผลิตยางแท่งกระทำโดยนำน้ำยางสดหรือยางแผ่นดิบ หรือขี้ยางมาผ่านกรรมวิธีให้ยางดิบสะอาด แล้วนำมาอบแห้งและอัดเป็นแท่งตามมาตรฐาน

4. ยางเครพ

การผลิตยางเครพสามารถผลิตได้จากน้ำยางและเศษยาง โดยการผลิตจากน้ำยางนั้น ต้องทำให้น้ำยางจับตัวเป็นก้อนก่อน แล้วเติมสารโซเดียมไบซัลเฟต อิมัลชันเอ แล้วนำ

เข้าเครื่องรีดยางเครพเป็นแผ่นยาว สำหรับการผลิตยางเครพจากเศษยางนั้น ทำได้โดยใช้เศษยางหรือขี้ยางผ่านเครื่องทำความสะอาด แยกเอาสิ่งเจือปนออก แล้วนำไปเข้าเครื่องรีดยางเครพ นำไปผึ่งให้แห้ง แล้วอัดเป็นแท่งต่อไป

5. ยางแผ่นผึ่งแห้ง

หลักการผลิตยางแผ่นผึ่งแห้งเพื่อให้เป็นยางแผ่นคุณภาพดีมีสีของแผ่นยางสม่ำเสมอ สะอาดปราศจากฟองไม่มีรา มีความยืดหยุ่นดี ไม่มีกษาดง่ายนั้น มีขั้นตอนการผลิตโดยย่อ ๆ ดังนี้

- ก. การเก็บรวบรวมน้ำยาง
- ข. การกรองน้ำยาง
- ค. การผสมน้ำกับน้ำยาง
- ง. การผสมน้ำกรด
- จ. การกวาดฟองน้ำยาง
- ฉ. การนวดแผ่นยาง
- ช. การรีดแผ่นยางด้วยเครื่อง
- ซ. การล้าง ผึ่ง และเก็บแผ่นยาง

การตลาด

ราคาในประเทศ

ราคายางแผ่นดิบคุณภาพที่ 3 ที่เกษตรกรขายได้ในปี 2536 เฉลี่ยกิโลกรัมละ 16.05 บาท ในขณะที่ปี 2535 ขายได้กิโลกรัมละ 16.87 บาท ลดลงร้อยละ 4.86

ราคายางแผ่นรมควันชั้น 3 ขายที่ตลาดหัดใหญ่ในปี 2536 (ม.ค.-ก.ย.) เฉลี่ยกิโลกรัมละ 17.39 บาท ลดลงจากปี 2535 ร้อยละ 3.82 โดยปี 2535 ขายได้ราคา กิโลกรัมละ 18.08 บาท

ตารางที่ 7 แสดงราคาขายที่เกษตรกรขายได้ ราคาขายส่งตลาดกรุงเทพฯ ราคาส่งออกที่ท่าเรือกรุงเทพฯ (เอฟ.โอบี)
ราคาตลาดภาคใต้ของผู้ขายอย่างมีขึ้น 3

หน่วย:บาท/กิโลกรัม

ปี	ราคาที่เกษตรกรขายได้	ราคาส่งตลาดกรุงเทพฯ	ราคาตลาดภาคใต้	ราคาส่งออก FOB
2527	15.07	16.44	16.23	-
2528	14.82	16.18	15.82	-
2529	15.61	16.61	16.44	-
2530	18.00	19.29	18.69	23.22
2531	21.98	23.88	25.10	28.99
2532	17.84	19.35	19.18	24.00
2533	17.15	18.33	18.21	20.60
2534	16.35	17.14	17.53	20.18
2535	16.87	17.27	18.08	20.87
2536	16.05	-	17.39	-

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ราคาต่างประเทศ

ราคาขายส่งพื้นทวีปขึ้น 1

ตลาดสิงคโปร์ ราคาเสนอซื้อล่วงหน้าในปี 2536 เฉลี่ยกิโลกรัมละ 20.79 บาท
ลดลงจากปี 2535 ซึ่งเฉลี่ยกิโลกรัมละ 21.67 บาท ลงร้อยละ 4.06

ตลาดมาเลเซีย ราคาเสนอซื้อล่วงหน้าในปี 2536 เฉลี่ยกิโลกรัมละ 20.82 บาท
ลดลงจากปี 2535 ร้อยละ 4.01 ทั้งนี้เพราะราคาเฉลี่ยในปี 2535 กิโลกรัมละ 21.69 บาท

ตลาดโตเกียว ราคาเสนอซื้อล่วงหน้า ในปี 2536 เฉลี่ยกิโลกรัมละ 20.00 บาท
ในขณะที่ปี 2535 ราคาเสนอซื้อล่วงหน้าเฉลี่ยกิโลกรัมละ 21.80 บาท ซึ่งจะเห็นว่า ราคา
เสนอซื้อลดลงร้อยละ 8.26

ตลาดลอนดอน ราคาเสนอซื้อล่วงหน้าในปี 2536 เฉลี่ยกิโลกรัมละ 23.20 บาท
ลดลงจากราคา 24.23 บาท ในปี 2535 ร้อยละ 4.25

การส่งออก

กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์รายงานการส่งยางออกไปจากหน่วยยังต่างประเทศ ว่าในปี
2534 ส่งออกไปจากหน่วยทั้งสิ้น 1.26 ล้านตัน มูลค่า 24,953 ล้านบาท ในขณะที่ปี 2535 และปี
2536 ส่งออกไปจากหน่วยทั้งสิ้น 1.45 และ 1.48 ล้านตัน ตามลำดับ ซึ่งมีมูลค่า 28,734 และ
30,000 ล้านบาท ตามลำดับ สำหรับในปี 2537 คาดการณ์ว่าจะส่งออกไปจากหน่วยยังต่างประเทศ
ประมาณ 1.515 ล้านตัน มูลค่า 31,820 ล้านบาท ยางที่ส่งออกส่วนใหญ่เป็นยางแผ่นรมควัน
รองลงมาได้แก่ ยางแท่ง น้ายางชั้น ยางแผ่นผึ่งแห้ง ยางเครพ และยางอื่น ๆ ตามลำดับ
(ตารางที่ 8) โดยมีตลาดส่งออกที่สำคัญได้แก่ ญี่ปุ่น สิงคโปร์ สหรัฐอเมริกา จีน เยอรมนี
เกาหลีใต้ และไต้หวัน เป็นต้น (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 8 ปริมาณและมูลค่าการส่งออกยางพาราของไทย

หน่วย : พันตัน

มูลค่า : ล้านบาท

ชนิดของยางพารา	2530		2531		2532		2533		2534		2535	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ยางแผ่นรมควัน	715.0	16,695	687.0	19,495	929.4	21,582	913.7	18,737	965.5	19,432	10.7	21,400
ยางแท่ง	115.3	2,662	117.4	3,274	126.7	2,902	143.0	2,923	161.6	3,254	236	4,909
ยางเค็ด	23.5	495	28.6	753	22.6	479	15.4	311	14.1	279	12.8	247
น้ำยางข้น	16.6	289	91.5	3,258	44.4	1,173	77.1	1,250	103.2	1,647	114.5	1,801
ยางแผ่นสิ่งแห้ง	14.9	378	11.1	348	12.0	306	13.6	323	14.7	336	15.6	360
ยางธรรมชาติอื่นๆ	0.6	15	2.1	61	0.4	8	1.0	13	0.3	5	1.0	17

ที่มา : กรมศุลกากร

ตารางที่ 9 ปริมาณและมูลค่าส่งออกทางธรรมชาติของประเทศไทย ปี 2530-2535 รายประเทศ

ปริมาณ : ตัน
มูลค่า : ล้านบาท

ประเทศ	ปี 2530		ปี 2531		ปี 2532		ปี 2533		ปี 2534		ปี 2535	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ญี่ปุ่น	401,893	9,255	436,823	12,420	454,261	10,973	421,410	8,763	471,148	9,511	493,179	9,844
จีน	135,070	3,188	120,786	3,560	201,016	4,200	157,860	3,177	184,764	3,483	242,113	4,725
อเมริกา	91,142	2,124	89,480	2,594	91,210	2,161	96,875	1,972	124,014	2,475	162,481	3,355
เยอรมัน	28,929	677	33,272	971	38,815	1,098	47,032	923	47,749	897	26,222	428
สิงคโปร์	59,899	1,399	73,190	2,051	174,167	4,031	158,247	3,116	120,710	2,314	121,386	2,372
มาเลเซีย	29,600	662	12,817	341	24,601	551	43,130	816	18,417	353	25,809	499
เกาหลี	29,157	644	28,546	827	37,424	822	58,299	1,154	57,990	1,126	81,308	1,603
ไต้หวัน	26,664	637	49,847	1,645	22,287	537	36,298	734	44,295	867	48,195	950
ฝรั่งเศส	19,545	457	19,349	550	19,637	456	31,161	654	48,838	992	39,066	807
โปแลนด์	11,577	279	7,962	230	4,693	109	8,722	155	1,062	20	8,204	164
ประเทศอื่น ๆ	54,437	1,217	65,629	2,000	67,402	1,512	104,768	2,093	140,388	2,915	206,238	3,987
รวม	885,913	20,539	937,701	27,189	1,135,513	26,450	1,163,802	23,557	1,259,375	24,953	1,454,201	28,734

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ตลาดญี่ปุ่น เป็นตลาดหลักที่สำคัญของไทย นำเข้าผลิตภัณฑ์ยางพาราจากประเทศไทย ปีหนึ่ง ๆ ประมาณ 4 แสนตัน โดยมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 65 ของผลิตภัณฑ์ยางที่นำเข้าทั้งหมด และส่วนใหญ่ยางที่นำเข้าเป็นยางแผ่นรมควัน

ตลาดจีน เป็นตลาดที่สำคัญของประเทศไทยรองลงมาจากตลาดญี่ปุ่น โดยในปี 2535 จีนนำเข้ายางธรรมชาติจากไทยทั้งสิ้น 242,113 ตัน ชนิดยางที่จีนนำเข้ามากที่สุดได้แก่ยางแผ่นรมควัน รองลงมาได้แก่ ยางแท่ง น้ำยางข้น ยางแผ่นผึ่งแห้ง ยางเครพ และยางธรรมชาติอื่น ๆ ตามลำดับ

ตลาดอเมริกา เป็นตลาดที่ต้องการยางมากเป็นอันดับสองของโลก ประเทศไทยมีส่วนแบ่งของตลาดประมาณร้อยละ 11 หรือประมาณ 95,000 ตันต่อปี

ตลาดกลุ่มประชาคมยุโรป เป็นกลุ่มที่มีการใช้ยางธรรมชาติมากที่สุด ประเทศไทยมีส่วนแบ่งตลาดประมาณร้อยละ 10 หรือประมาณ 100,000 ตันต่อปี

องค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ

องค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ (International Rubber Organization : INRO) เกิดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างประเทศผู้ผลิตและผู้ใช้ยางธรรมชาติ โดยมีสมาชิกประเทศผู้ผลิต 6 ประเทศ ประเทศผู้ใช้อย่าง 20 ประเทศ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาเสถียรภาพราคา รักษาคุณภาพของปริมาณการใช้และการผลิตรายของโลกร เสริมสร้างความมั่นคงในรายได้ของยางธรรมชาติ สนับสนุนและส่งเสริมงานวิจัยโครงการต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีหน้าที่ประกันราคาอย่างขั้นต่ำ พยายามรักษาตลาดโลกให้อยู่ในระดับสม่ำเสมอ และมีเสถียรภาพ

รายชื่อประเทศผู้นำเข้ายางจากประเทศไทย ซึ่งเป็นสมาชิก INRO ได้แก่

1. จีน	11. รัสเซีย
2. เบลเยียม - ลักเซมเบิร์ก	12. ญี่ปุ่น
3. เดนมาร์ก	13. อิตาลี
4. ฝรั่งเศส	14. สเปน
5. เยอรมันนี	15. ฟินแลนด์
6. ไอร์แลนด์	16. สวีเดน
7. กรีซ	17. นอร์เวย์
8. เนเธอร์แลนด์	18. สหรัฐอเมริกา
9. สหราชอาณาจักร	19. มาเลเซีย
10. มอริสโค	20. สวิสเซอร์แลนด์

รายชื่อประเทศผู้ผลิตยางซึ่งเป็นสมาชิก INRO ได้แก่

1. อินโดนีเซีย
2. มาเลเซีย
3. สิงคโปร์
4. ศรีลังกา
5. ปาปัวนิวกินี
6. ไทย

การดำเนินงานเพื่อรักษาเสถียรภาพราคายางธรรมชาตินั้นได้อยู่ภายใต้ข้อตกลงระหว่างประเทศเรื่องยางธรรมชาติ (International Natural Rubber Agreement : INRA) ของ INRO โดยข้อตกลง INRA นี้ทั้งผู้ผลิตและผู้ใช้อย่างธรรมชาติได้พยายามตกลงโดยมิให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้เปรียบและเสียเปรียบกันมากนัก นอกจากนี้ข้อตกลงยังมีการกำหนดกฎเกณฑ์ป้องกันไม่ให้อายุยางธรรมชาติเคลื่อนไหวขึ้นลงอย่างรวดเร็วด้วย ข้อตกลงฉบับแรก

(อินร่า 1) เริ่มใช้ตั้งแต่ ปี 2523-2528 และได้ต่ออายุออกไปอีก 2 ปี จนถึงปี 2530 สำหรับข้อตกลงฉบับที่สอง (อินร่า 2) เริ่มประกาศใช้ตั้งแต่ปี 2523 และจะสิ้นสุดในวันที่ 28 ธันวาคม 2536

สำหรับข้อตกลงฉบับที่สาม (อินร่า 3) ซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างการเจรจาและคาดว่าจะแล้วเสร็จประมาณปลายปี 2537 ดังนั้นขณะนี้จึงต้องใช้อินร่า 2 ไปก่อนจนกว่าอินร่า 3 จะจัดทำเสร็จ และจากรายงานการเจรจาความตกลงทางธรรมชาติระหว่างประเทศ ในระหว่างวันที่ 5-15 เมษายน 2537 ซึ่งจัดโดยสำนักงานว่าด้วยการค้าและพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNCTAD) สามารถสรุปสาระประเด็นหลักดังนี้คือ กลุ่มประเทศผู้ผลิตได้เสนอแก้ไขความตกลงทางธรรมชาติ ฉบับปัจจุบันซึ่งมีทั้งหมด 67 ข้อ ขอแก้ไข 11 ข้อ กลุ่มประเทศผู้นำเข้าขอแก้ไข 24 ข้อ และเมื่อการประชุมสิ้นสุดตกลงเห็นชอบ 11 ข้อ โดยเกี่ยวข้องกับทางด้านบริหาร นอกจากนี้ยังมีสาระประเด็นหลักที่ฝ่าย ผู้ผลิตพยายามผลักดัน ได้แก่

1. การปรับระดับราคาเสถียรภาพกลางให้สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยนำต้นทุนการผลิตมาร่วมพิจารณากับแนวโน้มราคากลาง เพื่อให้ชาวสวนยาง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรขนาดเล็กมีรายได้ที่มั่นคงและทำการผลิตอย่างต่อเนื่อง
2. การเสนอให้ตัดระดับราคาแทรกแซง อาจซื้อและอาจขายออกไปเพื่อจำกัดอำนาจผู้จัดการมูลภัณฑ์
3. เสนอให้ตลาดใหม่มีโอกาสเข้าร่วมในการนำราคามาคำนวณราคาแจ้งสถานการณ์ตลาด (DMIP) และเปลี่ยนแปลงวิธีการคำนวณราคาโดยการถ่วงน้ำหนักด้วยปริมาณการค้าอย่าง

AFTA : ผลกระทบต่อยางพาราของไทย

การค้ายางพาราและผลิตภัณฑ์จากยางพาราในกลุ่มประเทศอาเซียน แต่ละประเทศจะใช้อัตราภาษีศุลกากรนำเข้าที่แตกต่างกัน เพื่อเป็นการป้องกัน ผู้ผลิตภายในประเทศเป็นสำคัญ (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 อัตราภาษีศุลกากรระหว่างประเทศภายในกลุ่มประเทศอาเซียนปี 2534

หน่วย : ร้อยละ

รายการ	ไทย	มาเลเซีย	อินโดนีเซีย	ฟิลิปปินส์	สิงคโปร์	บรูไน
น้ำยางข้น	-	-	5	15	-	-
ยางแผ่นรมควัน	-	-	5	15	-	-
ยางแท่ง	50	-	5	15	-	-
ยางแผ่นตีแข็ง	50	-	5	15	-	-
ยางเครพ	50	-	5	15	-	-
ถุงยาง	25	3.5	-	6	-	-
ถุงมือใช้ใน ทางศัลยกรรม	50	26	13	32.5	-	-
ถุงมือยางอื่น ๆ	50	26	13	32.5	-	-
ยางนอกชนิดอัดลม ที่เป็นของใหม่	35	30	40	21-22.5	-	-
ยางนอกชนิดอัดลม ที่เป็นของใหม่หรือ ที่ใช้อยู่แล้ว ยางคัน หรือดอกยาง ชนิด สับเปลี่ยนได้ และ ยางรองยางใน	20-35	30	40	19.5-22.5	-	-

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่า ประเทศไทยมีภาษีขาเข้าอย่างพารา และผลิตภัณฑ์
อย่างพาราอยู่ในระดับร้อยละ 0.50 ประเทศมาเลเซีย มีอัตราภาษีขาเข้าอยู่ระดับร้อยละ 0-30
ประเทศอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ และบรูไน มีอัตราภาษีขาเข้าระดับร้อยละ 0-40
6-15 0 และ 0 ตามลำดับ จากที่มีการลดภาษีขาเข้าระหว่างกันในกลุ่มอาเซียนตาม
ระบบการค้าเสรีนี้ ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตอย่างทั้งทางธรรมชาติ และผลิตภัณฑ์ยาง โดยมี
รายละเอียดดังนี้

นำยางข้นและยางแผ่นรมควัน พิจารณาจากตารางที่ 10 จะเห็นว่าอัตราภาษีขาเข้า
ของนำยางข้นและยางแผ่นรมควันของประเทศไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ และบรูไน มีอัตราภาษี
ขาเข้าร้อยละ 0 ในขณะที่ประเทศอินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ มีอัตราภาษีขาเข้าเท่ากับร้อยละ 5
และ 15 ตามลำดับ เมื่อมีการเข้าสู่ระบบการค้าเสรีแล้วคาดว่าประเทศไทยจะไม่มีผลกระทบต่อ
การนำเข้านำยางข้น และยางแผ่นรมควัน ทั้งนี้เพราะเท่าที่ผ่านมาประเทศไทยเกือบไม่มี
การนำเข้านำยางข้นและยางแผ่นรมควันจากต่างประเทศเนื่องจากประเทศไทยสามารถผลิตได้เอง
เพื่อป้อนโรงงานอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมถุงมือยาง ถุงยางอนามัย หัวนมยาง ยางรถยนต์
 เป็นต้น สำหรับการส่งออกนั้นคาดว่าจะสามารถส่งออกไปยังอินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ ได้บ้าง

ยางแท่ง และยางเครพ เมื่อพิจารณาอัตราภาษีขาเข้าจากตารางที่ 10 พบว่า
ประเทศไทยมีอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าเท่ากับร้อยละ 50 ในขณะที่ประเทศอินโดนีเซีย และประเทศ
ฟิลิปปินส์ มีอัตราภาษีขาเข้าเท่ากับร้อยละ 5 และ 15 ตามลำดับ ดังนั้นเมื่อมีการนำระบบการค้า
เสรีมาใช้ อาจส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตยางแท่ง และยางเครพของประเทศไทยได้ โดยผู้ประกอบการ
อุตสาหกรรมในประเทศอาจหันมา นำเข้ายางทั้งสองประเภทนี้ จากประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย
และประเทศฟิลิปปินส์ มากกว่าที่จะใช้จากที่ผลิตเองในประเทศ

มาตรการของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาคาชาวยางพาราตกต่ำ

รัฐบาลได้มีมาตรการออกมาช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยาง โดยมีมติคณะรัฐมนตรี ดังนี้

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2532

1. ให้กระทรวงการคลังไปดำเนินการออกประกาศยกเว้นภาษีอากรขาออกยางพารา ประมาณกิโลกรัมละ 12 สตางค์ และออกประกาศกำหนดราคาขายในท้องตลาดเป็นรายเฉลี่ยสำหรับสินค้ายางเป็นเกณฑ์ประเมินเงินอากรขาออกสัปดาห์ละ 1 ครั้ง
2. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการยกเว้นเก็บเงินเข้ากองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามอำนาจหน้าที่ต่อไปได้
3. เห็นชอบในหลักการให้ลดวันการเก็บภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายร้อยละ 0.75 บาท เป็นเวลา 1 ปี
4. ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับไปดำเนินการช่วยเหลือแก่เกษตรกรสวนยางตามมาตรการอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การจัดหาปัจจัยการผลิตที่จำเป็นได้แก่ ปุ๋ย และอุปกรณ์ทำสวนยาง จำหน่ายให้แก่เกษตรกรในราคาถูกหรือรวม
5. ให้กระทรวงการคลัง และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับไปพิจารณาความเป็นไปได้ในการจัดหาเงินทุนให้แก่เกษตรกรสวนยางได้กู้ยืมเพื่อนำไปเป็นทุนจัดตั้งโรงงานปรับปรุงคุณภาพยางได้กู้ยืมเพื่อนำไปเป็นทุนจัดตั้งโรงงาน ปรับปรุงคุณภาพยางตามกำลังงบประมาณและนำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไป
6. นอกจากนี้ คณะรัฐมนตรีได้เห็นชอบในมาตรการเพื่อยกระดับราคายางพาราให้สูงขึ้นประกอบด้วย
 - 6.1 ให้กระทรวงพาณิชย์รับไปดำเนินการขยายตลาดยางพาราให้กว้างขวางขึ้นโดยเฉพาะการขยายตลาดยางพาราไปยังกลุ่มประเทศยุโรปตะวันออก
 - 6.2 ให้กระทรวงอุตสาหกรรมรับไปดำเนินการเร่งรัดพัฒนาและสนับสนุนอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์จากยาง เพื่อใช้ภายในประเทศให้มากขึ้น
 - 6.3 ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รับไปดำเนินการสนับสนุนให้เกษตรกรชาวสวนยางปรับปรุงคุณภาพยางให้สูงขึ้น เพื่อให้มีคุณภาพ ตามมาตรฐานโลก

6.4 ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์รื้อไปดำเนินการแจ้งองค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ ขอให้เร่งรัดซื้อขายเข้ามุลภัณฑ์โดยด่วนที่สุด และผลักดันให้องค์การยางฯ ยกระดับราคาประกันให้สูงขึ้น ตามภาวะเศรษฐกิจโลก

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2534

1. งดเว้นการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่ายร้อยละ 0.75 เป็นการชั่วคราวจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2536
2. อนุมัติเงินงบประมาณจากงบกลางฯ ปีงบประมาณ 2535 จำนวน 200 ล้านบาท เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนเข้าแทรกแซงตลาด และอนุมัติเงิน 121 ล้านบาท ให้กรมวิชาการเกษตรนำไปจ่ายเข้ามุลภัณฑ์กันชนตามข้อตกลงขององค์การยางธรรมชาติระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังอนุมัติเงิน 50 ล้านบาท ให้แก่กรมวิชาการเกษตรเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตลาดกลางยางพาราที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และ 25 ล้านบาท ให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเปิดตลาดประมูลยางพาราระดับท้องถิ่น
3. ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยขยายระยะเวลา การอนุเคราะห์ทางการเงินจาก 30 ธันวาคม 2534 เป็น 30 ธันวาคม 2535 โดยพิจารณาผ่อนผันอัตราดอกเบี้ยเป็นการพิเศษจากร้อยละ 10 เหลือร้อยละ 3
4. ให้กระทรวงการคลังลดค่ากราเข้ากรดพอร์มิก เพื่อปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นดิบ และอนุมัติงบกลางปีงบประมาณ 2535 จำนวน 28.4 ล้านบาท ให้แก่กรมส่งเสริมการเกษตร เพื่อเพิ่มจำนวนการรวมกลุ่มเกษตรกรปรับปรุงคุณภาพยาง
5. ให้สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนปรับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการให้สิทธิประโยชน์ในอุตสาหกรรมที่ใช้ยางพาราเป็นวัตถุดิบ
6. สนับสนุนให้มีคณะกรรมการนโยบายยางพาราตามองค์ประกอบที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จะได้พิจารณากำหนดขึ้นต่อไป และสนับสนุนให้เกษตรกรมีโอกาสเลือกใช้พื้นที่เพื่อทำการเกษตรประเภทอื่น ๆ แทนการปลูกยางพาราให้มากขึ้น โดยมอบหมายให้คณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเร่งรัดทำแผนปฏิบัติการโดยเร็ว
7. ให้กระทรวงพาณิชย์ดำเนินการหาช่องทางขยายตลาดยางพาราในต่างประเทศให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2536

1. แทรกแซงตลาดผ่านองค์การสวนยางโดยให้องค์การสวนยางกู้เงินจากธนาคารกรุงไทย 500 ล้านบาท เพื่อใช้เป็นเงินหมุนเวียนในการเข้าแทรกแซงตลาด
2. สนับสนุนการเก็บสต็อกยางให้มีปริมาณมากขึ้นโดยให้ธนาคารแห่งประเทศไทย สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ 5% ให้พ่อค้าท้องถิ่น กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ ผู้ผลิตยางพาราที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายเพื่อซื้อยางเข้าเก็บเข้าสต็อกในราคา ก.ก. ละไม่ต่ำกว่า 17 บาท

มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2536

คณะรัฐมนตรีลงมติอนุมัติตามมติคณะกรรมการรัฐมนตรีฝ่ายเศรษฐกิจ โดยข้อเสนอของประธานคณะกรรมการนโยบายยางธรรมชาติ ดังนี้

1. อนุมัติให้กระทรวงการคลัง ขยายเวลาการงดเว้นการเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหัก ณ ที่จ่ายร้อยละ 0.75 ออกไปอีกเป็นระยะเวลา 1 ปี จนถึง วันที่ 31 ธันวาคม 2537
2. ให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด เพิ่มวงเงินสินเชื่อเพื่อการส่งออก (Packing Credit) แก่องค์การสวนยางอีก 1,000 ล้านบาท โดยกระทรวงการคลังเป็นผู้ค้ำประกัน
3. ให้ธนาคารแห่งประเทศไทย เพิ่มวงเงินสินเชื่อเพื่อการเก็บสต็อก แก่องค์การสวนยางเป็นการพิเศษอีกจำนวน 1,000 ล้านบาท และขยายเวลาการให้สินเชื่อเพื่อการเก็บสต็อกจนกว่าจะขายยางได้ โดยให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ค้ำประกัน
4. ให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางดำเนินการเปิดตลาดประมูลยางเพิ่มอีก 71 ตลาด เพื่อให้กระจายในทุกอำเภอในเขตการปกครองที่มีพื้นที่การปลูกยาง โดยสลับเวลาเปิด เพื่ออำนวยความสะดวกให้เกษตรกรได้ทั่วถึง และให้แทรกแซง ซื้อยางผ่านคิบบเฉพาะคุณภาพ 1,2 และ 3 ตั้งแต่วันที่ 1 พฤศจิกายน 2536 เป็นต้นไป
5. ให้สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีอำนาจในการนำเงินงบประมาณที่ตั้งไว้ ซื้อมูลในปี 2537-2539 จำนวน 900 ล้านบาท มาใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนซื้อขายยางในตลาดประมูลยางระดับท้องถิ่น และแลกเปลี่ยนยางกับยุโรป และสินค้าอื่นได้ ทั้งนี้ให้หักค่าใช้จ่ายเป็นค่าบริหารไม่เกิน 3% หากขาดทุนให้รัฐบาลตั้งงบประมาณชดเชย

เอกสารอ้างอิง

ค่ออายุสื่อออกเกินว่า 1 ปี ปรับฉบับชื่ออย่างใหม่. หนังสือพิมพ์สยามโพสต์ (10 พ.ย. 36).

มณฑล ทรวงศนะ. 2536. ยางพาราวิฤตคการร้ราคาที่น่าเป็นห่วง. หนังสือพิมพ์มติชน (7 ธ.ค. 36).

ยางพารา ว. เศรษฐกิจ ปีที่ 25 ฉบับที่ 1 (ม.ค. 36). หน้า 16.

ยางพารา. หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ. (2 มี.ค. 37).

วิชิต สุวรรณปรีชา. 2536. ยางพารา. ม.ป.ท. 69 หน้า.

สถาบันวิจัยยาง. 2535. การทำยางแผ่นชั้นดี. เอกสารเลขที่ 5/2535.

งานผลิตเอกสารทางวิชาการ ฝ่ายฝึกอบรม. กรมวิชาการเกษตร. 12 หน้า.

สถาบันวิจัยยาง. 2535. มาตรฐานคุณภาพยางแผ่นดิบ. เอกสารเลขที่ 1/2535

งานผลิตเอกสารทางวิชาการ กรมวิชาการเกษตร. 12 หน้า.

สถาบันวิจัยยาง. 2536. คำแนะนำพันธุ์ยาง ปี 2536. งานผลิตเอกสารฝ่ายฝึกอบรม.

กรมวิชาการเกษตร. 28 หน้า.

สนชยา ศรีธรรมมา. 2536. ยางพารา. ว.ข่าวกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง.

ปีที่ 31 ฉบับที่ 121 (ม.ค. - มี.ค. 36). หน้า 4-10.

สมชาย งามวรรณกุล. 2536. ยางพาราใบหายังปิดเปลือก. หนังสือพิมพ์สยามโพสต์ (20 พ.ย. 36).

สุพจน์ เดชะเทศ และสุวิติ มุทราสินธุ์. 2535. ความสามารถแข่งขันและความได้เปรียบเชิงเศรษฐกิจสินค้ายางพาราของไทย. ว.เศรษฐกิจการเกษตรวิจัย ปีที่ 15 ฉบับที่ 46 (ต.ค. - ธ.ค. 35) หน้า 1-22.

เสมอ สมภาค และอื่น ๆ. 2535. ยางพาราอีสาน. ว.ยางพารา ปีที่ 12 ฉบับที่ 2 (พ.ค. - ส.ค. 2535). หน้า 64-79.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2536. การค้าสินค้าเกษตร. เอกสารเศรษฐกิจการเกษตร เลขที่ 58/2536. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หน้า. 96-100.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2536. สรุปสถานการณ์การผลิต การตลาด ผลผลิตผลเกษตร ปี 2536. และคาดคะเนแนวโน้มปี 2537. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. หน้า 15-16.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2536. สรุปสถานการณ์ยางพาราและพริกไทย ปี 2535. และแนวโน้ม ปี 2536. เอกสารเศรษฐกิจการเกษตร เลขที่ 44/2536. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. หน้า 1-26.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. 2535. การเกษตรของประเทศไทย. โรงพิมพ์ชวนพิมพ์. กรุงเทพฯ. หน้า 99-100.

อัฒชลี รัตนวิจิตร. 2537. ย่างทาวา. ข่าวเศรษฐกิจการเกษตร, ปีที่ 40
ฉบับที่ 446 (ม.ค. 2537). หน้า 35-38.

อุษาวรรณ บุญรุ่งค. 2536. ความตกลงอย่างธรรมชาติระหว่างประเทศ.

ว. เศรษฐกิจการพาณิชย์ ปีที่ 24 ฉบับที่ 242 (ก.ค. - ส.ค. 36)
หน้า. 41-49.

AFTA : โอกาสและผลกระทบต่อประเทศไทย. ว. เศรษฐกิจปริทัศน์ ธ.ไทยพาณิชย์
ปีที่ 14 ฉบับที่ 6 (มิ.ย. 35).

